

DET ONDES PROBLEM

Av Jan Lilleby

Ofta møter man blant mange mennesker deres litt misforståtte men allikevel så klassiske spørsmål:

«Hvordan kan en god Gud tillate så mye ondt å skje i verden, kriger, katastrofer, alle slags plagsomme sykdommer, ulykker, sultekatastrofer, flomkatastrofer, vulkanutbrudd som dreper tusener, og alle slike ting?»

Dette er essensen i hva man i folkelynnet nå mere bare kaller «Det ondes problem».

Ateister, humanetikere og andre bruker dette for å prøve å påvise at det ikke finnes en overordnet makt eller styring, av en eventuell Gud som er god og kunne eventuelt avverget alt dette onde i verden. Det er blitt en velbrukt kjeppehest. Selv regulære troende kristne kommer i anfektelser og i tvil ved en slik problemstilling. Det finnes pastorer og prester som har gitt opp gjerningen da deres tro har strandet i håpløshet og avmakt på dette feltet. Det blir for overveldende og man orker ikke lenger å konfrontere spørsmålet.

Finnes det ingen Gud fordi man finner onde ting i verden? Er Guds eksistens ensbetydende med at da kan det ikke eksistere noe ondt parallelt med ham? Eller, som noen våger å påstå: Om Gud som påståelig er god, tillater hva som helst av ondt å plage menneskeheten, da må Gud selv være ond og ikke

verdig til å bli trodd eller at vi kan stole på en slik Gud!?

Det er ingen ende på all den negative oppfinnsomhet som hentes frem for å diskreditere Gud og avskaffe ham som en virkelig eksisterende Gud.

Jeg vil påstå bestemt at Gud er virkelig og han er tvers igjennom god. Bibelens ord om Faderen lyder, 1. Joh. 4, 8-9:

«Den som ikke elsker, kjenner ikke Gud, (sammenhengen er her broderkjærlighet), for GUD ER KJÆRLIGHET. 9: Ved dette ble Guds kjærlighet åpenbaret iblant oss, at Gud har sendt sin enbårne Sønn til verden, for at vi skal leve ved ham.»

Med andre ord, Gud åpenbarte sin kjærlighet ved å sende en frelser som skal fri oss fra det onde...i den ytterste konsekvens: Fortapelsen i evighet, og la oss eie evig liv med ham i det himmelske.

Ikke en pådyttet kjærlighet gjennom en like pådyttet tro eller religion, men den gis enhver som vil tro Jesus Kristus som en ren gave, Ef. 2, 8:

«For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave.»

Jeg vil sitere fra en bibelforkynner som etter min mening påpeker noe av det aller viktigste vedrørende Guds karakter og godhet og hans opphøyede stilling i universet og innfor oss mennesker.

Fra [William Lane Craig](http://reasonablefaith.org), som driver nettstedet reasonablefaith.org har jeg sakset følgende. Min oversettelse fra engelsk:

«Kunnskapen om Gud er et helt uovertruffent gode. Det å kjenne Gud, kilden til uendelig godhet og kjærlighet, er et helt suverent gode uten sidestykke overhodet, og selve målet for menneskelig eksistens. Lidelsene vi møter i dette liv

kan ikke engang settes opp imot det. Derfor, den som kjenner Gud, uansett hva han måtte lide av, og uansett hvor grusomme smerter han gjennomgår, kan allikevel og tross alt dette si: «Gud er god mot meg», – ganske enkelt fordi han er blitt betrodd i nåde å få kjenne Gud, et gode som ikke har sitt sidestykke overhodet!

Når man bestrider Guds eksistens med argument om at han ikke er god, så finner vi beviser om sannsynlighet for at han virkelig er god. Det er altså en altoverveiende sannsynlighet for at Gud eksisterer og at han også er god, selv om mennesker opplever lidelser mv. Sannsynligheter er avhengig av hvilken bakgrunns-info man overveier. For eksempel, la oss anta at Joe er en student ved Universitetet i Colorado. Anta at vi er informert om at 95% av studentene der går på ski. Sett i forhold til denne opplysningen er det høyst sannsynlig at Joe går på ski han også. Men la oss da anta at vi også får info om Joe at han er blitt amputert og at 95% av studenter på universitetet med slikt handikap ikke går på ski. Plutselig har altså sannsynligheten for at Joe går på ski blitt redusert betraktelig!

På samme måte, dersom alt du vurderer som bakgrunns-info er ondskapen i verden, da er det ikke underlig at man trekker tvil om Guds eksistens og finner denne usannsynlig i relasjon til den info som er gitt. Men dette er ikke den virkelige problemstillingen. Nei, dette hviler på hvorvidt Guds eksistens er usannsynlig i relasjon til det totale bevismateriale som finnes. Jeg er overbevist om at man i vurderingen av det totale bevismateriale, finner at Guds eksistens er meget sannsynlig.

La meg nevne en rekke beviser som finnes:

A: Gud gir den beste forklaringen på hvorfor universet eksisterer i stedet for ingenting.

Har du noen gang spurt deg selv om hvorfor noe som helst

eksisterer? Hvor alt kommer ifra? Ateister har på sin typiske måte sagt at universet er evig og uendelig/konstant i størrelse. Men oppdagelser innen astronomien og astrofysikk i de seneste 80 år påviser at dette er usannsynlig. I henhold til Big-Bang modellen for universet, så ble all masse og energi, fysisk rom og tid til omtrent for 13,5 milliarder år siden. Forut for dette punkt i tid/sted så eksisterte universet simpelthen ikke! Derfor så gir Big-Bang oss den modell at universet ble skapt ut fra ingenting.

Dette har blitt en pinlig affære for svorne ateister. Quentin Smith, en ateistisk filosof skriver:

«Responsen fra ateister og agnostikere på denne utviklingen har vært relativt svak, ja bortimot umerkelig. En påtatt fortielse ser ut til å ha blitt regelen når dette emnet kommer opp hos ikke-troende.....Grunnen til denne pinlige forlegenhet blant ikke-troende er ikke vanskelig å finne. Anthony Kenny antyder dette i sine uttalelser: «En fremmer av (Big-Bang) teorien, i det minste hvis han er en ateist, må herved tro at all masse i universet kom fra ingenting og ved ingenting.»

Ingen slike vanskeligheter konfronterer den kristne Guds-troende, siden Big-Bang teorien bare bekrefter det han allerede vet og alltid har trodd: At i begynnelsen skapte Gud universet. Og jeg gir det videre til deg: Hva er mest sannsynlig – at den kristne Guds-troende har rett eller at universet bare poppet opp i eksistens uten at noe forårsaket det og ut av intet?

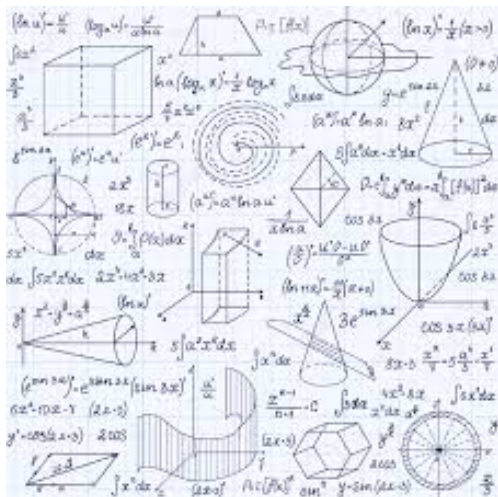
B: Gud gir oss den beste forklaringen omkring den komplekse orden i universet.

I løpet av de siste førti år, har vitenskapen oppdaget at eksistensen av intelligent liv avhenger av en kompleks og delikat balanse i visse betingelser gitt innen Big-Bang

hendelsen. Vi vet nå at universer som utelukker alle livsformer er vesentlig mer sannsynlig enn noe som innehar livsform, slik som med vårt.

Hvor mye mer sannsynlig?

Svaret er at sjansene for at universet tillater andre livsformer er så uendelig små at det er totalt uforståelig og helt umulig å illustrere ved tall. For eksempel, en forandring i tyngdekraft graden (styrken) eller av den svake atomiske kraft med bare én del ut av $*10_{100}$ ville ha utelukket enhver livsform i universet. Den såkalte kosmologiske konstante 'Lambda' som driver fram den inflatoriske utvidelsen av universet (tenk: Det utvider seg lik en ballong som hele tiden blåses opp i det uendelige) og

er årsaken til at den nylig oppdagete aksellerasjon av universets utvidelse/oppblåsning, er finjustert til omkring én del av $*10_{120}$. Oxford fysikeren Roger Penrose har regnet ut at oddsene for at vårt univers sitt spesielt lave entropi (entropi betyr perfektjon, likt med når brikkene i et puslespill er alle på sin plass.

Motsatt har vi kaos.) tilstand, fra hvilken våre liv er avhengig av, har oppstått bare ut av tilfeldigheter er minst så liten som én del av $*10_{10(123)}$. Penrose kommenterer: «Jeg kan ikke engang huske å ha sett noe som helst i fysikkens nøyaktighetsgrad, ja ikke et fnugg, som tilsvarer slikt som én del av $*10_{10(123)}$.» Det er flerfoldige antalls-mengder og konstant-faktorer som må være finjusterte om universet skulle kunne gi rom for liv. Det er ikke bare hver enkelt del av disse faktorene som må være gjennomførte i finjustering, – men selve styrkeforholdet mellom disse må også være helt og holdent finjusterte. Så usannsynlighet er multiplisert med usannsynlighet og igjen med usannsynlighet

inntil våre tanker og sinn surrer rundt og rundt i helt uforståelige tallstørrelser.»

Så langt *William Lane Craig*, leder for *Talbot School of Theology* i Texas, USA. Han innehar også et professorat.

***Forklaring av matematiske tallbilder ovenfor:** 10_{100} = De 100 i liten skrift betyr at det etter 1-tallet skal være hundre nuller. Eller eventuelt 120 nuller osv. Hvor digert og ufattelig dette 'tallet' da egentlig er, får vi en antydning på, at med bare 6 nuller har man en million. 3 nuller til og du har en milliard. Så multipliserer man opp gjennom milliarder og høyere. Tallet er ikke anvendelig i regnestykker, men bare som et bilde på størrelses-begreper. Matematikeren Milton Sirotta kalte denne klumpen av tall for en 'Googol' i 1938. Googolen med 123 i parentes, kalles en 'Exponent' – og betyr at det skal forøkes til denne verdi, selv om det i utgangspunktet er et negativt tall. Vi trenger ikke å forstå tallet – for det er ganske enkelt helt ufattbart for den menneskelige hjernen! Du finner matematiske forklaringer på www.reference.com om du vil bruke tid på det.

Interesserte kan selv lese Dr. Craigs innlegg i helhet på nettsiden www.reasonablefaith.org.

I vår verden er det slik stelt – og dette observerer vi hver eneste dag – at godt og ondt går side om side. De følges ad.

Et ektepar får en sønn, og de jubler og fryder seg over dette miraklet. De beundrer og koser og nesten dyrker samværet med deres barn. De gir alt for at gutten skal vokse opp og bli et sterkt godt menneske til fryd for alle. Men en dag da gutten er i tenårene, kommer han uheldigvis bort i narkotika. Han blir en rusavhengig, og familieidyllen blir ødelagt og gleden som før hersket, glir brutalt over til tragedie og vonde episoder. Politiet kommer inn i bildet, for den rusa tenåringen begikk et kniv-ran og havner i

fengsel.

Var det Gud som sørget for at det gikk slik med gutten? Tok Gud gleden og familieidyllen ifra dem og lot med vilje narkorus ødelegge ham? Nei, på ingen måte. Gud blander seg ikke inn i private liv slik. Heller ikke skapte Gud menneskeheten som roboter, ferdig programmert til bare å utføre det Gud ønsker.

Det ondes problem oppstod innen menneskeheten idet Adam og Eva falt i synd og begynte å dra Guds ord til dem i tvil. De hørte på fristeren, Satan. Dette har vi alle nedarvet fra Adam, og ingen kan redde seg fra denne skjevheten og karakter-knekken som følger.

Men Gud – gjennom at vi tror Jesus Kristus – skal ved ham føre oss sammen med seg selv i det himmelske, og alt av ond karakter har da fått en slutt. Men her i livet på jorden må vi gå igjennom dagene i både solskinn og regnvær, sorg og glede, vinning og tap, hverdagsslit og jobb, fri og ferie og lek. Vi møter mange former for prøvelser og påkjenninger. Livet er slik, om ikke du har oppdaget det ennå!

Det er det rene nonsens når noen vil hevde at Gud ikke finnes, derved at ondt får slippe til i verden. Stalin lot myrde omkring 66 millioner i den gudløse ateistiske kommunismens navn mener mange historikere. Siden Gud 'tillot' Stalin å utføre en slik ugjerning, så kan det umulig finnes en Gud, – er argumenterings-føringer som gjentar seg og gjentar seg til det kjedsommelige.

Gud finnes og han redder til syvende og sist den som tror på Kristus, fra alt ondt og man arver himmelen av bare nåde. Evangeliet i all sin enkelhet.

Paulus' lovprisning i Ef. 1, 3 peker mot en evig opphøyet velsignelse gitt alle dem som tror Kristus:

«Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som har

velsignet oss med all åndelig velsignelse i himmelen i Kristus.»

Ved dette blir det ondes problem overkjørt og dampveivalset – dette at man har himmelen og det evige overherlige liv i vente og i sikte fordi vi tror Kristus. En dag er det blitt en virkelighet. Kol. 3, 1-4 peker sterkt på det himmelske som en overordnet faktor i en kristens liv!

Til sist, la meg si en viktig monumental sannhet: Gud har åpenbart seg selv for alle gjennom sitt skaperverk, for at ingen skal kunne unnskyldes seg og si at de ikke visste. Jeg lot Dr. Craig vise oss Guds skaperkraft og visdom ved universets enorme kompleksitet og orden, et univers mer finjustert enn det mest eksellente sveitsiske ur noen gang produsert. Nøyaktigheten i universets komplekse systemer og galakser er så kolossal og eksakt at vår lille hjerne ikke klarer å fatte et slikt begrep.

Men vi er henvist (foreløpig) til et liv her på planeten Jorden. Selv om vi med store teleskoper og radioteknikk kan 'se' langt ut i rommet, står vi med føttene plantet på Jorden. Og her kan vi betrakte prakten i Guds synlige påtakelige skaperverk.

Om dette skriver Guds apostel Paulus i Rom. 1, 19-20 skarpe men sanne ord:

«For det en kan vite om Gud, ligger åpent for dem (ugudelige vantro mennesker, vers 18), for Gud har åpenbart det for dem. 20: For hans usynlige vesen, både hans evige kraft og hans guddommelighet, har vært synlig fra verdens skapelse av. Det kjennes av hans gjerninger, for at de skal være uten unnskyldning.»

Paulus åpenbarer mye av Guds vesen og karakter i sine skriv. I sine taler på misjonsreisene beskrevet i Apostelgjerningene, lar forfatteren Lukas også slippe igjennom diverse perler fra Paulus. I Apg. 14, 15-17 finner

vi hans forklaring til hedning-publikumet som hadde blitt forferdet ved å se Paulus utføre et helbredelsesmirakel med en lam mann, og de trodde at Paulus var en av de greske guder som hadde steget ned fra himmelen til dem, og de ville da ofre til Paulus og Barnabas. Her sier da Paulus rett ut i sin gudsbeskrivelse at Gud er en som gjør godt mot oss:

«Hva er det dere gjør, menn? Også vi er mennesker under de samme kår som dere. Og vi forkynner dere evangeliet, at dere skal vende dere bort fra disse falske guder (Zevs og Hermes dyrkelsen i romerriket) til den levende Gud, han som gjorde himmelen og jorden og havet og alt som er i dem. 16: I tidligere slekters tid har han latt alle hedningefolkene vandre sine egne veier. 17: Men han lot seg ikke uten vitnesbyrd. Han gjorde godt (ergo, Gud er god). Fra himmelen sendte han dere regn og fruktbare årstider, og han mettet deres hjerter med føde og glede.»

Paulus lærte at Gud er god, Gud skapte himmel og jord og alt som fyller dem, at Gud ikke bare tenker på sitt eget folk, jødene, men gjør godt mot hedninger som ikke nødvendigvis først måtte kjenne Gud. Gud var god mot dem, selv om Gud kunne være en fremmed for dem!

Jo mer man leser i Bibelen, jo mer finner man at Gud har hamlet opp med 'Det ondes Problem'. Det løses alt sammen ved at vi tror på Jesus Kristus, Guds Sønn. Slutt å syte og klage, begynn heller å tro på Jesus Kristus!